

**Poniedziałek, 25 marca - UROCZYŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃ-
SKIEGO**

- 7.00 1) ++ Henryka (ona) w 66. rocz. śm i Kazimierz w 58. rocz. śm.; 2) + Zbigniew Baniak – int. od Barbary Ociepa z Rodziną
7.30 ++ Józefa (ona) i Agata
18.30 + Jan Sajdera (Msza św. gregoriańska)

Wtorek, 26 marca

- 7.00 + Jan Sajdera (Msza św. gregoriańska); 2) + Alina Kraj
7.30 O zdrowie i szczęśliwy przebieg ciąży dla Mamy i Dziecka
18.30 O zdrowie, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Marii Wolskiej

Środa, 27 marca

- 7.00 + Jan Sajdera (Msza Święta gregoriańska)
7.30 + Benjamin Miziura
18.30 + Włodzimierz Kobylski

Czwartek, 28 marca

- 7.00 1) + Zbigniew Baniak – int. od rodziny Gogolów; 2) O świętość życia w Rodzinie
7.30 + Jan Sajdera (Msza Święta gregoriańska)
18.30 + Maria Witkowska

Piątek, 29 marca

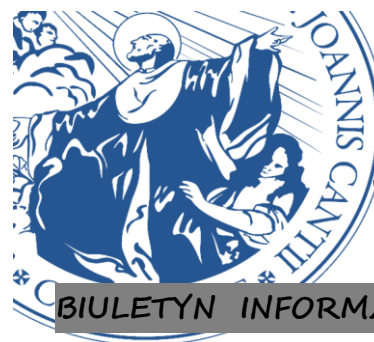
- 7.00 1) ++ Zofia Brynarska, Stanisław Kuraś; 2) + Anna Kolna w 10. rocz. śm. i ++ z rodziny Kolnych i Cierpka
7.30 Dzięczynna za otrzymane łaski z prośbą o bł. Boże i opiekę Matki Bożej dla Stanisławy z okazji 83. rocz. ur.
18.30 + Jan Sajdera (Msza Święta gregoriańska)

Sobota, 30 marca

- 7.00 + Zbigniew Baniak – int. od córki chrzestnej Justyny z Rodziną
7.30 1) + Jan Sajdera (Msza św. gregoriańska); 2) ++ Adam, Bronisława (ona) i Wa-
cław
18.30 O Boże bł., dary Ducha Świętego, wstawiennictwo św. Jana Pawła II dla A'elwedy Anny w 75. rocz. ur.

IV. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, 31 marca

- 7.30 ++ Stefania i Tomasz rodzice, Krzysztof syn
9.00 ++ Stefan, Julia, Stanisława Szlachta
10.30 Dzięczynna z prośbą o Boże bł. i zdrowie dla Marii Jedlińskiej
12.00 ++ Zygmunt (31. rocz. śm.), Karolina i Elżbieta Mączka
13.15 + Mieczysław Kowalski w 4. rocz. śm.
17.00 ++ Antoni i Maria Rinchowscy w 22. rocz. śm., ++ Marta i Adam
18.30 + Stanisław Syrda w 7. rocz. śm.
20.00 Za Parafian

WSPÓLNOTA

BIULETYN INFORMACYJNY PARAFII ŚW. JANA KANTEGO

jankanty.pl

EWANGELIA NA NIEDZIELĘ / Łk 13, 1-9/

W tym czasie przyszli niektórzy i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar.

Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloe i zabiła ich, było większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Jerozolimy? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie».

I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata odkąd przychodzi i szukam owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję. Wytnij je: po co jeszcze ziemię wyjaławia?”. Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok je pozostaw; ja okopię je i obłożę nawozem; może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz je wyciąć”».

REFLEKSJA

Tragiczne wydarzenia, jakimi były masakra Galilejczyków dokonana przez Piłata oraz śmierć osiemnastu ludzi pod murami wieży w Siloe, stały się dla Jezusa okazją do zwrócenia uwagi na konieczność osobistego nawrócenia. Tragiczne wydarzenia, także te, które dzieją się w naszych czasach, nie są karą za grzechy. Czasami jednak nieszczęścia, które spotykają innych ludzi, powinny być dla nas okazją do zastanowienia się nad własnym życiem.

WIELKI POST NA NOWO ODKRYWANY, CZ. III

Z liturgią wielkopostną wiąże się szereg zwyczajów liturgicznych, zewnętrznych znaków wielkopostnego ducha. I tak, od XIII wieku zasłania się krzyże i obrazy. Trudno jest ustalić genezę tej praktyki. Istnieje kilka hipotez na ten temat. Jedni wskazują na fakt, że dawne krzyże, bez postaci Chrystusa, były ozdabiane drogimi kamieniami, a w epoce romańskiej ukazywały Chrystusa jako zwycięskiego króla w pozycji stojącej i z koroną na głowie. W Wielkim Poście należało więc zasłonić taki wizerunek Chry-

stusa. Inni zaślanianie krzyży i obrazów rozumieją jako wskazanie na uniżenie i wyniszczenie Chrystusa. Są i tacy, którzy zwyczaj łączą z Ewangelią św. Jana, opisaną w niej ucieczką Pana Jezusa ze Świątyni i ukryciu się przed Żydami chcącymi Go ukamienować za bluźnierstwo po jawnym porównaniu się z Bogiem (*Ja jestem*; por. J 8, 58-59). Konferencja Episkopatu Polski – zgodnie z kompetencjami przyznanymi Konferencjom Biskupów – zdecydowała, że zwyczaj zaślaniania krzyży w Polsce zachowuje się od V Niedzieli Wielkiego Postu do liturgii Wielkiego Piątku włącznie, zaś zaślaniania obrazów – do początku Wigilii Paschalnej. Podobnie niewyjaśniona jest do dzisiaj dawna praktyka zaślaniania ołtarzy specjalną zasłoną.

Z kolei nabożeństwo Drogi Krzyżowej, sięgające przełomu XII/XIII wieku, swoją popularność zawdzięcza Franciszkanom i Dominikanom. Na jego powstanie, obok pragnienia utrwalenia i przeżywania najbardziej dramatycznych chwil z ostatniego etapu ziemskiego życia Chrystusa, wpłynęło niewątpliwie bardzo wiele czynników: odnalezienie relikwii Krzyża Świętego, pielgrzymki odbywane do Jerozolimy i zachowane opisy miejsc związanych z męką i śmiercią Pana Jezusa (*Pismo Święte Nowego Testamentu*, grecka Historia Kościoła Sokratesa *Scholastyka* (dotycząca lat 305-439), Itinerarium Pielgrzyma z Bordeaux (lata 333-334), wyprawy krzyżowe, przejście opieki nad miejscami świętymi w Jerozolimie przez Zakon Franciszkański (1342), dramatyzacje liturgiczne, nowe spojrzenie na teologię Wcielenia i podkreślanie człowieczeństwa Chrystusa przez Franciszkanów. Najstarszą formą Drogi Krzyżowej było nabożeństwo upadków Chrystusa oraz kult tzw. „dróg” czy „drózek”, które przyczyniły się do powstania stacji drogi krzyżowej (przy czym ich liczba z początku różnie się kształtowała: od 7 do 15). Złożoną z 14 stacji drogę krzyżową wprowadził w 1741 roku św. Leonard z Porto Maurizio (+1751), a papież Benedykt XIV (+1758) w tym samym roku wydał specjalne *breve*, na mocy którego stacje drogi krzyżowej zaczęto erygować w kościołach parafialnych.

Odwiedzanie Ziemi Świętej przez wielu pielgrzymów spowodowało powstawanie w Europie, od XV wieku, tzw. kalwarii. Po powrocie bowiem z pielgrzymki starano się upamiętnić doznane przeżycia i zaczęto wznosić budowle przypominające tamte widziane w Jerozolimie. W Polsce pierwsza kalwaria (Kalwaria Zebrzydowska) swoje powstanie w 1600 roku zawdzięcza wojewodzie krakowskiemu Mikołajowi Zebrzydowskiemu. W ślad za nią powstały inne: Kalwaria na Górze św. Anny, Kalwaria Pakoska, Kalwaria Pałacowska, Kalwaria Wambierzycka, Kalwaria Wejherowska, Kalwaria w Piekarach Śląskich i wiele innych. Wciąż służą one ludziom pragnącym pójść śladami umęczonego Pana i Jego Bolesnej Matki.

Konstytucja o Liturgii Świętej Soboru Watykańskiego II przypomina, iż *zarówno w liturgii, jak i w katechezie należy przedstawić w pełniejszym świetle podwójny charakter Wielkiego Postu. Dlatego: a) szerzej należy uwzględnić elementy chrzcielne właściwe liturgii Wielkiego Postu; stosowne będzie przywrócenie niektórych elementów dawnej tradycji; b) to samo trzeba powiedzieć o elementach pokutnych. W katechezie, obok świadomości społecznych skutków grzechu, należy wiernym wpajać rozumienie natury pokuty, która polega na odrzuceniu grzechu jako zniewagi Boga. Trzeba też zwrócić uwagę na rolę Kościoła w dziele pokuty i kłaść nacisk na potrzebę modlitwy za grzeszników* (KL 109).

Tak więc Sobór Watykański II, nawiązując do chrześcijańskiej starożytności, przywraca przysłonięty nieco w ciągu wieków przez motyw pokuty, aspekt chrzcielny Wielkiego Postu. I słusznie, bo przecież instytucja katechumenatu wywarła olbrzymi wpływ na kształtowanie się liturgii wielkopostnej. Odpowiednio przygotowani – szczególnie w Wielkim Poście – katechumeni, przyjmowali w Noc Zmartwychwstania Pańskiego, w czasie liturgii Wigilii Paschalnej, sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię. Wielki Post bowiem, to nie tylko post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych oraz czynienie pokuty, co sugerowałaby polska nazwa tego okresu, która nie oddaje w pełni bogactwa treści związanych z okresem przedpaschalnych 40 dni, i redukuje je do jednego tylko aspektu. Z drugiej jednak strony nie można zapomnieć, że zarówno Środa Popielcowa jak i Wielki Piątek są dniami i wstrzemięźliwości, i postu, co potwierdził II Polski Synod Plenarny.

Czterdziestnica Paschalna, to także – obok rozważania Męki Pańskiej – czas refleksji nad konsekwencjami przyjętych przez nas sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia. *Okres Wielkiego Postu służy przygotowaniu do obchodu Paschy. Liturgia wielkopostna przygotowuje katechumenów do obchodu Paschalnego Misterium przez różne stopnie wtajemniczenia chrześcijańskiego, a wiernych przez wspomnienie przyjętego chrztu i pełnienie pokuty (Ogólne Normy Roku Liturgicznego i Kalendarza, n. 27).*

Odnowione rozumienie liturgii wielkopostnej zawiera Mszał Rzymski z 1970 r., owoc pracy szerokiego grona liturgistów i duszpasterzy. Wraz z jego promulgacją, po wiekach powróciła do swych korzeni rzymska liturgia czasu przygotowania do największej uroczystości w całym roku kościelnym, zgodnie z soborową wizją Wielkiego Postu zawartą w *Sacrosanctum Concilium*. Wyrazem tego są choćby słowa jednej z prefacji wielkopostnych: *[Boże, Ty] pozwalasz Twoim wiernym co roku z oczyszczoną duszą radośnie oczekiwać świąt wielkanocnych, aby gorliwie oddając się modlitwie i dziełom miłosierdzia, przez uczestnictwo w sakramentach odrodzenia, osiągnęli pełnię dziecięctwa Bożego (Mszał Rzymski dla Diecezji Polskich, s. 25*)*.

Liturgia wielkopostna – jak widzieliśmy – powstała i ukształtowała się już w starożytności chrześcijańskiej, a więc w czasach tak bardzo odległych ludziom III tysiąclecia chrześcijaństwa. Chyba bez przesady możemy powiedzieć, że spośród wszystkich okresów liturgicznych Wielki Post pozostaje najbardziej związany z codziennym życiem chrześcijanina i najbardziej wymaga określonej postawy duchowej oraz podejmowania umartwień ciała i praktykowania ascezy. Dlatego liturgia towarzysząca nam w tym szczególnym okresie, odbiegająca (choćaby w treści dawnych modlitw) od realiów współczesnego życia, musiała zostać dostosowana od zmienionej świadomości religijnej chrześcijan. Inaczej, w wielu wypadkach modlitwy byłyby niezrozumiałe, a nawet trudne do przyjęcia, tym bardziej, że wypowiedziane w języku ojczystym.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA III. NIEDZIELE WŁK. POSTU

1. Gorzkie Żale dziś o 17.45, Drogi Krzyżowej w piątek o 17.00, 18.30 i 19.30.
2. Jutro Uroczystość Zwiastowania Pańskiego i Dzień Świętości Życia. Podczas wieczornej Mszy św. dokonamy obrzędu przyjęcia kandydatów duchowej adopcji dziecka poczętego. Deklaracje dla kandydatów można zabrać dzisiaj przy biuletynie Wspólnota. Jutro w czasie liturgii będzie można złożyć deklaracje do koszyka przy ołtarzu.
3. Gdyby tegoroczne bierzmowanie odbywało się dzisiaj, przystąpiłoby do niego 84 absolwentów SP nr 153 i gimnazjum nr 19. Jedna osoba w parafii św. Jacka, 24 kwietnia; 7 osób w parafii św. Wojciecha 27 kwietnia i 76 osób w naszej parafii 23 maja br. Skonsultowaliśmy miejsce i porę przyjęcia bierzmowania z rodzicami kandydatów przyjmujących je w sąsiednich parafiach. O szczegółach dotyczących przygotowania dzieci do uroczystości zamiejscowej poinformujemy rodziców kandydatów w stosownym czasie. Prosimy o modlitwę w intencji przygotowania kandydatów do przyjęcia sakramentu.
4. Zakończyliśmy pierwszy etap formowania Parafialnej Rady Duszpasterskiej parafii św. Jana Kantego, czyli powołanie członków Rady z urzędu. Z dniem dzisiejszym przystępujemy do drugiego etapu, czyli wyboru członków Rady dokonanego przez ogół parafian. Utworzyliśmy 13 rejonów parafii, w których oczekujemy na wskazanie przez wiernych kandydatów na reprezentantów rejonu. Można ich wskazać do 14 kwietnia br. w zakrystii po Mszy św., w kancelarii, w godzinach urzędowania i elektronicznie na adres parafii. Wszystkie szczegóły dotyczące wyboru członków Rady prezentujemy na stronie internetowej parafii. W tej intencji prosimy o modlitwę.
5. Ze strony internetowej parafii odsyłamy również do zapisów w tegorocznej Ekstremalnej Drodze Krzyżowej.
6. W poniedziałek o 17.00 spotkanie Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w bibliotece parafialnej.
7. Przy Wspólnocie do zabrania najnowszy, wielkopostny numer CHiTu. Zachęcamy do lektury pełnej oferty czasopism katolickich rozprowadzanych w parafii. Do skarboxy przy Wspólnocie składamy ofiary na dekorację Grobu Bożego i za Baranki wielkanocne Caritas nie mniej niż 6 PLN.
8. Kwestarze z Kliki zebrali w ubiegłą niedzielę 5109,44 PLN, w tym ze sprzedaży wyrobów ceramicznych 1251 PLN. W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, w którą zwyczajowo wspieramy potrzeby Sanktuarium św. Jana Pawła zebraliśmy kwotę 9727,90 PLN. Dziękujemy z adresatami składek za hojne ofiary.
9. W minionym tygodniu pożegnaliśmy śp. Bolesława Frydryka, śp. Natalię Kapustianyk, śp. Ewę Tarkowską, śp. Elżbietę Sokół i śp. Zofię Cichoń. *Wieczny odpoczynek racz Im dać Panie...*